Св. Петка развалена църква на едно равно место 3/4 на югозападъ отъ Костенецъ. Има едно високо дърво сухо. Връхъ Пъдница

Св. Иванъ както се вижда римский, високъ единъ явисъ ъгълъ 1/2 ч. право на западъ надъ Костенецъ. Има монастирище

Св. Тодоръ връхъ Тодорова рѣка Костенечка.

Св. Георгий Костенечко, връхъ Острата скала, Пъдницата и Рибница

Св. Илия Костенечки връхъ Градище.

Селище Костенечко връхъ Градище.

Св. Петръ Кост. връхъ Петригоръ.

Отъ тукашний храмъ и конетас спазенъ и днесъ но черквата е развалена тука все още продължаватъ да идатъ по Гергьовденъ да ядатъ агнета по стария обрядъ. За това место преданието за ~~[illegible]~~ както стното събитие на едно таквозъ черкуванье.

Св. Богородица на Калето (Пенарле 600 каде) черква каменна до 1/2 ч. на горѣ въ Клисурата на 10 оръ стани между двѣ знаменитата твърдиня. При тѣзи твърдиня имало нѣкога си село Петричъ (по Грисод). Отъ него и Бачковския монастирь нѣкога се наричалъ Петрицонички

Св. Врачеве монастирь 3 1/2 ч. отъ Пловдивъ къмъ юг. на планината Родопа. Зиданъ споредъ уставъ отъ Бачковский монастирь, а го населили съ земи отъ тая страна на Родопа и чакъ до Ксанти. Нѣкога си се вижда да е било старо нѣкое капище дѣто се намирали до скоро стѣни и знакови и надписи съвременни сега всичко разтурено. Хвали се съ чистий си и мекъ въздухъ за това идатъ изъ Пловдивъ тука да летуватъ цѣли семейства. Къмъ Кукленский монастирь тука идатъ та затварятъ лудитѣ за изцѣление и ги къпятъ за изцѣление съ студена вода до 40 дена.

Св. Параскеви или св. Петка Панагийский монастирь (връхъ Панагия).

Св. Кирикъ и Юлита връхъ Воденский монастирь.

Св. Георгий Бѣлащенский монастирь изгоренъ отъ турцитѣ въ войната 1878 сега се поправя.

Скендерли стар. Загора. казватъ че тукъ особено забѣлѣжително имало.

Соваплъкъ горни }
Соваплъкъ долни } Димотишки българи

Сувиле голѣма Димотишко има българи

Сефрули Димотишко гръцко но има и малко българи около него българ. села Карабунар, Чурекчиой и Чизия.

Сиялс, Димот. Орта кьой, българи има.

Стойкий [illegible] околия българе.

Силдиково Пловдивско 5 ч. на сѣверъ разположено на равно ~~край~~ край една долинка въ която тече на срѣдата на селото само зимѣ една поточка, а лѣтѣ е суха, но събирана съ други поточки се втича въ Стрѣма. Климатътъ е добъръ но е малко влаженъ отъ многото локви около границѣ. Има 300 кѫщи население до 2500 души 1800 православни и 700 католици българи училище и църква на православнитѣ също и друго училище и църква католишки. Поминъкъ земедѣлие, скотовъдство, хранятъ буби, въдятъ пчели, иматъ лозя и малко винодѣлие. Освенъ хубаво жито, загария, ръжь, ечемикъ, овесъ, царевица, просо въдятъ по малко сусамъ и тютюнъ. На край селото има единъ голѣмъ, високъ, старъ брѣ

За които се расказватъ разни приказки